

سیری هنر ایران و دیگر سر زمین‌های اسلامی

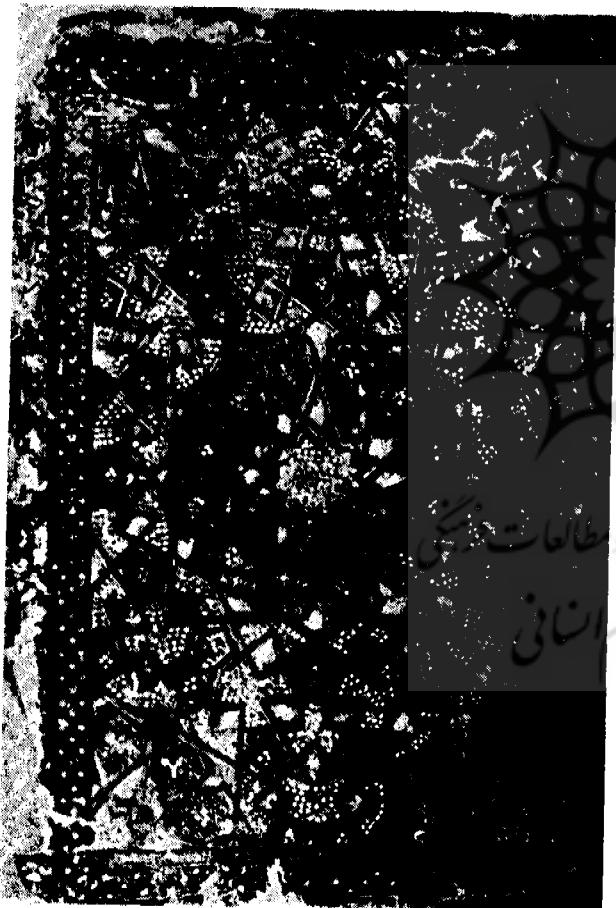
(از قرن سوم تا یازدهم هجری)

براساس: نمایشگاه هنر اسلامی پاریس (۴۲ ژوئن تا ۳۰ اوت ۱۹۷۱) ۳۱ تیرماه تا ۸ شهریور (۱۳۵۰)

(۵)

بررسی، ترجمه و نوشه: دکتر پرویز رجایوند
استاد باستان‌شناسی دانشگاه تهران

هنر کتاب (جلد سازی)



— در زمان پیروزی اعراب، جلد‌های چرمی در مصر نوشته‌های قبطی را می‌پوشانید. قدیمترین جلد‌های باقی‌مانده که به دوره بنی امیه میرسد دارای طول بسیار می‌باشد. در حالیکه اولین آثار نوشته و کتابهای اسلامی بوسیله جلد‌هایی با عرض زیاد پوشش می‌شود.

— اندازه و ابعاد زیاد جلد‌های اولیه اسلامی با نوشته‌های کوفی بزرگ که بطور معمول در خطوط طویل نوشته می‌شوند قابل توجیه است.

— مدت زمانی طولانی جلد کتابها، تریبینی جز خطوط نوشته و نقش‌های کنده شده بر روی جلد، چیز دیگری نداشتند.

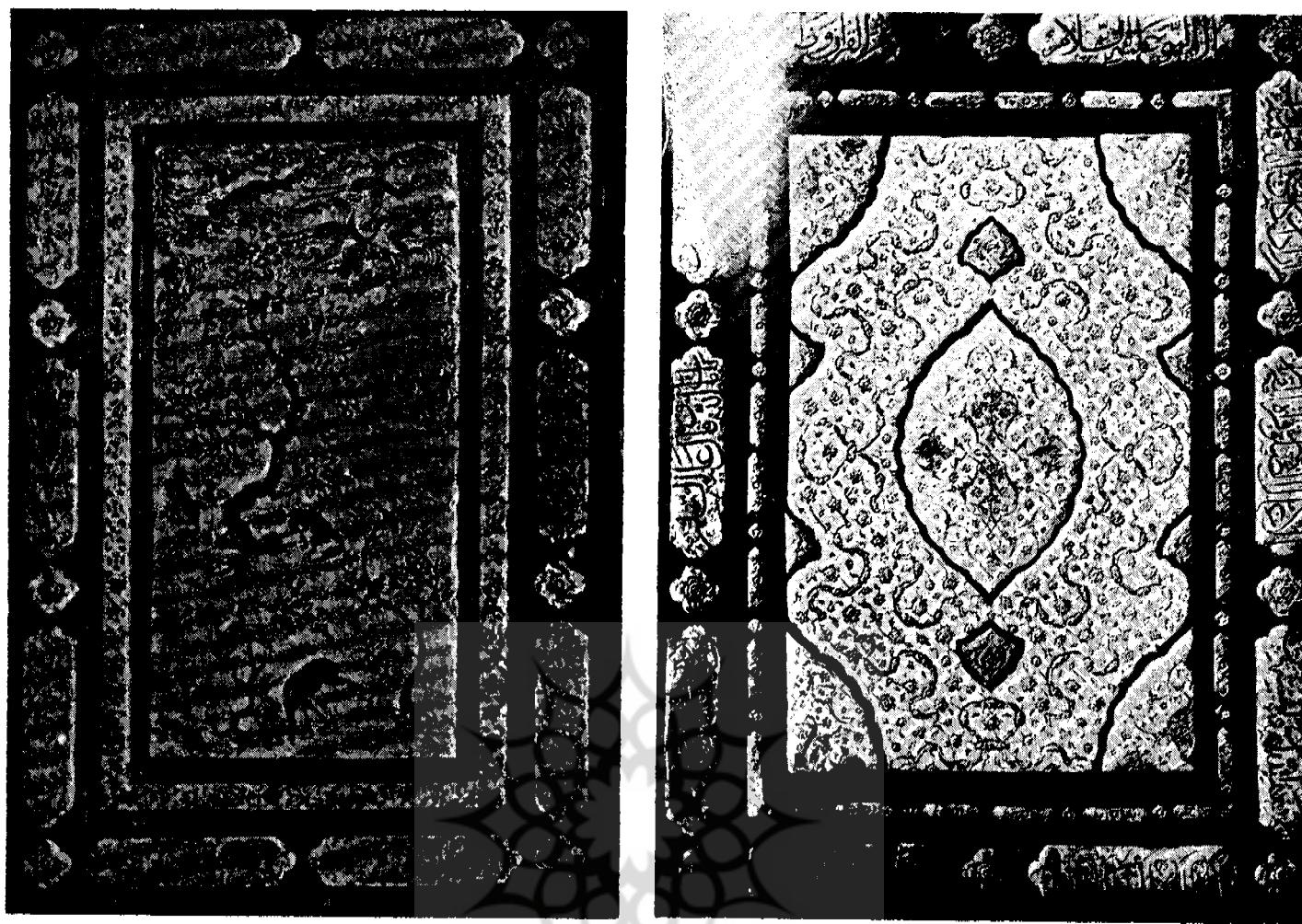
— تا اینکه در حدود قرن هشتم هجری نقش یک طرح در سطح ویک‌چهارم آن در گوشدهای تریبین روی هر جلد را تکمیل می‌ساخت.

— پندریج تریبینات روی جلد تمامی سطح جلد را فرا گرفت. این تریبینات سرشار بود از طلاکاری. سرانجام در قرن دهم تریبینات روی جلد قسمت داخل جلد را نیز فرا گرفت.

— در عهد تیموریان طرحهای ظریف طلاکاری شده، در یک کادر قرار گرفت.

در عهد صفویه تکنیک جدیدی که بر جنبه نقاشی تریبینی متکی است، تجلی می‌کند. در این دوره جلد‌ها به شیوه چسبنی پوشش می‌شود. باین‌گونه که یک تریبین لاک‌کاری، و نقاشی شده با پوشش طلا یا بدون آن، در روی جلد انجام می‌شود. ولی در همین زمان همان‌قدر که کار نقاشی و تریبین روی جلد پیشرفت می‌کرد جنس جلد بدتر می‌شد. بسیاری از تکنیک‌های ایرانی از حدود قرن نهم و دهم

پشت جلد با نقش چند ضلعی - چرم فلزنان - ساخته شده در مصر مربوط به قرن‌های هشتم و نهم هجری. از مجموعه موزه هنرهای تریبینی پاریس



پشت جلد با نقش منظره - چرم نقش دار مطلاکاری - ساخته شده در ایران مربوط به قرن دهم هجری . از مجموعه موزه هنرهای تراثی پاریس - منظره روی جلد به شیوه مکتب هرات اجرا شده است

پشت جلد قرآن - چرم نقش دار طلاکاری - ساخته شده در ایران مربوط به قرن دهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور

اصل ، نفوذ‌های هلنیستی بطور نزدیک تحت تأثیر شدید نفوذ و طرز فکر ساسانی قرار داشته است .
— از دیوارنگارهای کهن آثار فراوانی باقی نمانده است .

مدارک و آثار متعددی که بما امکان میدهد تا درباره هنر نقاشی و تصویرسازی اسلامی اظهار نظر کنیم ، طرحها و نقاشی‌هایی است که بصورت مینیاتور باقی مانده است . درین آثار موجودات زنده به میزان وسیعی طرح شده‌اند . گرایش مزبور توسط افراد قشری مذهبی مورد حمله قرار گرفت .
— اولین شاهکارهای هنری مینیاتور اغلب دارای جنبه‌های علمی هستند و یا در زمینه‌های علمی طرح شده است مانند : رساله‌ها و کتابهای اطبای یونانی که به عربی ترجمه

توسط هنرمندان و صنعت‌کاران ایرانی که به ترکیه مهاجرت کرده بودند ، در ترکیه عثمانی و بعد در اروپا بکمال و با واسطه «ونیز» گسترش یافت .

مینیاتور

در برخی از حدیث‌ها و نه در قرآن با تصویر نگاری بدليل آنکه با حاصل کار خداوند رقابت میشود ، مخالفت شده است . قبل از ظهور اسلام ، ایرانیها از کشیدن و تصویر نمودن صحنه‌های قهرمانی و صحنه‌های مربوط به شاهان و دربار آنها لذت میبردند .

— خلفای اموی و بعد عباسیان نیز ، قصرهای خود را با همان روحیه ایرانی با دیوار نگاره‌ها تزیین میکردند . در

— در دربار عباسیان در حدود اواخر قرن ششم هنر مینیاتور تحول قابل توجهی میباشد.

— با مکتب بغداد است که اولین صحنه‌های خاص زندگی روزانه مردم و زندگی اجتماعی آنها طرح ریزی میشود. نوشتارها چیزی جز بهانه برای تجسم موضوعی که نقاش از آن خوش آمده و خواسته است تا با آزادی تمام آنرا همراه با فانتزی معرفی کند نبود. این تصاویر همراه بود با زینت جزئیات طبیعی.

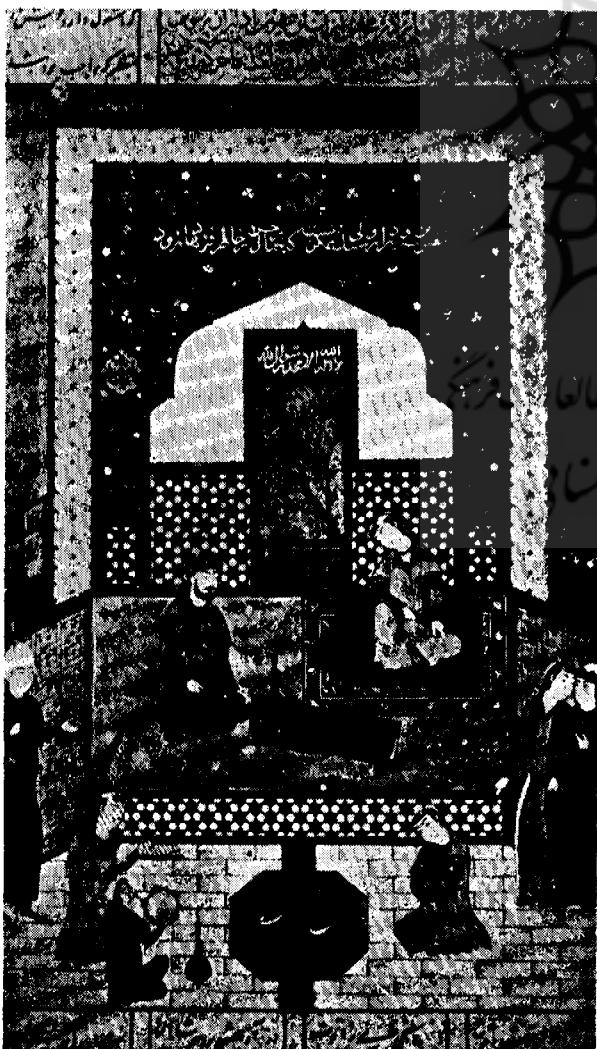
— هجوم مغول پیشرفت این هنر را از بین برد و بعد با نفوذ هنر چین باریگر این هنر تجدید گردید. در این عهد بیشتر کتابهای تاریخی هستند که دارای صحنه‌های مینیاتور میباشند. از قرن چهاردهم تا هفدهم در طول این مدت طولانی مواد مختلفی در اختیار هنرمندان گذارده شد؛

شده‌اند — کتابهای فیزیک یا نجوم — آثار ادبی نیز همزمان آنها مصور شدند.

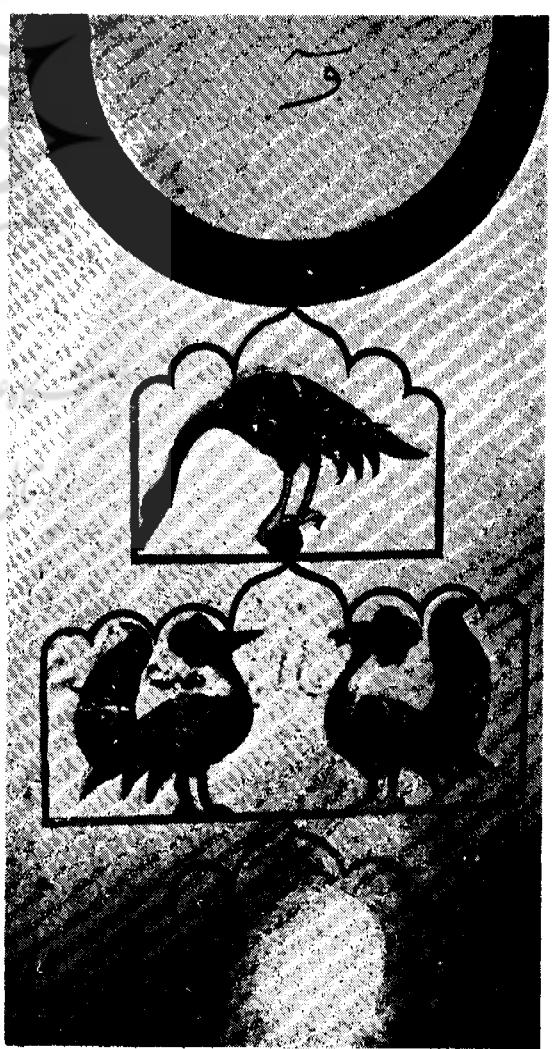
اسانه‌های اخلاقی هندی، مانند «بیدپای» که معروفیت آن از هند گرفته تا تمامی خاور نزدیک و حتی اروپا مشهور است. همچنین یک اثر کاملاً عربی نیز دارای تصاویری از مینیاتور است. این اثر عبارتست از کتاب حریری مربوط به آغاز قرن ششم هجری که با قریحه خاصی به بیان حوادث زندگی پر تلاطم یک دوره گرد میپردازد. خواندن این کتاب موجب خوشحالی ولذت میشود.

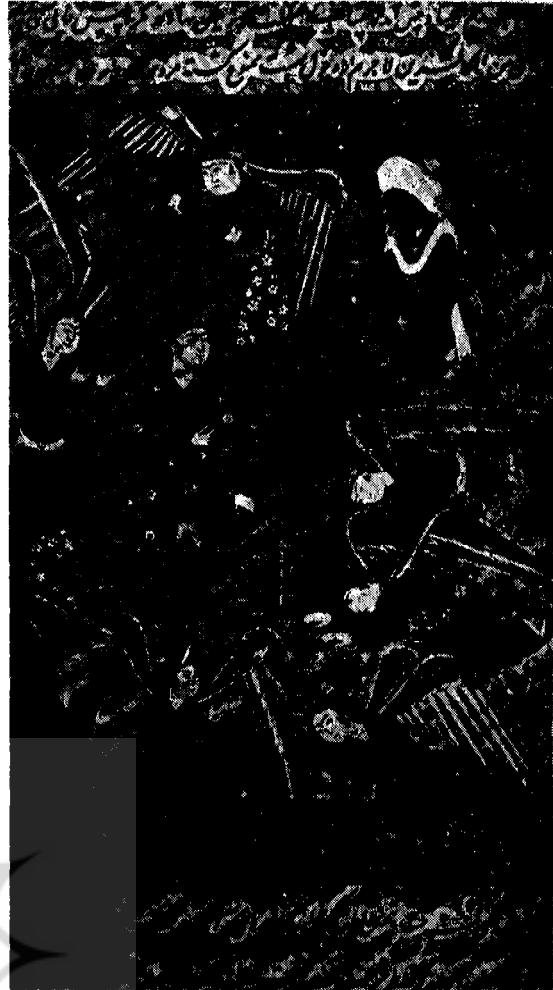
— هنر مینیاتور در دوره سلجوقیان شکوفا میشود. نمونه آن یک داستان حماسی فارسی مربوط به قرن پنجم است. این کتاب در حدود سال ۱۲۰۰ میلادی رونویس و نقاشی میشود.

مینیاتور، صحنه بردن فرهاد به نزد شیرین — کشیده شده در ایران، مربوط به اوایل قرن دهم هجری. از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور — تصویر مزبور مربوط به کتاب خمسه امیر خسرو دهلوی است



مینیاتور، نقش رقصان ساعت و طاوس — طراحی روی کاغذ — کشیده شده در سوریه یا مصر مربوط به سال ۷۰۵ هجری. از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور — در اصل این برگ به کتابخانه ایاصوفیه قسطنطینیه تعلق داشته است





مینیاتور ، صحنه‌ای ازدو مرحله ارزندگی یک شاهزاده - کشیده شده در ایران ، مربوط به اواسط قرن دهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور . در قسمت بالای تصویر ، شاهزاده در حال دریافت عرضحال از یکی از افراد نشان داده شده است . در قسمت پائین تصویر او در حال تفريح و شکار شیر طرح شده است . شکل عمامه افراد معرف دوران شاه طهماسب صفوی است

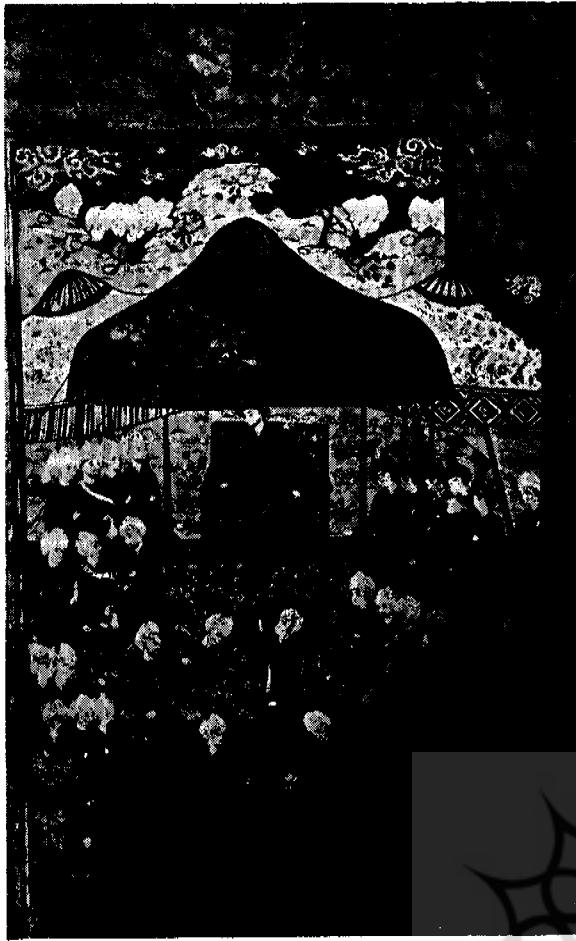
مینیاتور ، صحنه حکمرانی که در حلقه فرشتگان قرار دارد . کشیده شده در ایران ، مربوط به نیمه قرن دهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور - این تصویر شاهی را بر فراز یک تخت هشت گوش در وسط باشی پرگل نشان میدهد که در حضور فرشتگان فرامیینی را به یک وزیر سیاهپوست صادر میکند . صحنه مربوط است به شخصیت افسانه‌ای ویرشكوه حضرت سليمان

میکرد و یک دوره کوتاه شکوفائی را بخود دید . در این مدت ترکیب صحنه‌ها وجود نوعی علاقه به جنبه‌های ترئینی را نشان میدهد .
و بالاخره در شیراز بود که هنر مینیاتورسازی ایرانی اصالت خود را عرضه داشت . در آخر قرن هشتم مکتب شیراز به یک تکنیک موفق در امر طراحی و رنگریزی دست یافت .

در این تاریخ در مکتب شیراز او لین شکل مناظر و مرايا «پرسپکتیو» ظهور میکند . برای اینکار روی متن منظره در سطوح مختلف که بر روی هم قرار دارند و نه در روی یک خط ، تصویر افراد مختلف اجراء شده است . در این هنگام هنر مینیاتور در دربار شاهزادگان تیموری شکوفا گردید . در قرن ۱۵ تعداد زیادی تصویر مربوط به شاهنامه

که از آنجلمه است اشعار تاریخی ملی شاهنامه فردوسی .
صحنه‌های مربوط به دربار که در آنها شاه با عظمت خاص بر روی تخت قرار دارد ، از این پس چنان عرضه گردید که یادآور تصویرنگاری «ایکونوگرافی» شاهی دوره سلجوقیان بود .

- در قرن هشتم ، مرکز بزرگ هنر مینیاتور ایرانی در تبریز مستقر گشت . مشخصات مکتب تبریز عبارتست از ذوق مربوط به طرح افسانه‌ها بگونه طبیعت‌گرانی ظریف و جاندار ، منظره پردازی در این مکتب اهمیتی بیش از پیش بدست آورد .
- در عهد مملوکها هنر نقاشی در عین حال که از طریق ایران تحت نفوذ هنر خاور دور قرار داشت ، (خصوصاً در مورد منظره) سنت‌های مربوط به مکتب بغداد را نیز دنبال



مینیاتور ، صحنه‌ای از یک پنیرائی شاهانه - کشیده شده در ایران ، مربوط به سال ۹۸۶ هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور - این تصویر مربوط است به ترئین یک شاهنامه خطی . ذروسط صحنه شاهزاده‌ای را مشاهده می‌کنیم که به شیوه شرقی بر روی تخت مطلا نشته است و اطراف اورا فرزندان و ملت‌میش گرفته‌اند و دسته جمعی به نوای موسیقی گوش میدهند . دریشت صحنه پنیرائی ، منظره‌ای از طبیعت طرح شده است . رنگهای بکاررفته در این اثر روش و شاد هستند ولی با اینحال درخش آن از اولین آثار عهد تیموری کمتر است

مینیاتور ، صحنه‌ای از زندگی روستائی - کشیده شده در ایران ، مربوط به سال ۹۸۶ هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور - در پائین صحنه اسم نقاش بنام (محمدی) و سال طراحی اثر مشخص شده است . این طرح طریف را با توجه به خصوصیت‌کار آن باید به بزرگترین هنرمند نقاش پایان عهد شاه طهماسب نسبت داد . محمدی که پدرش باید سلطان محمدی بوده باشد ، در عهد شاه اسماعیل معروفیت بسیاری در هنر نقاشی کسب می‌کند . او در بین سالهای ۱۵۲۷ - ۱۵۴۶ میلادی در هرات متولد می‌شود . او استاد خط ، طراح ، نقاش و عضو فرهنگستان تبریز بوده و در کارکشیدن تک چهره ، نقاشی و طراحی مهارت بسیاری داشته و از بزرگان این فن بوده است

مینیاتور شگفتگی خاصی را در هرات بدست آورد . این دوره تحت تأثیر و نفوذ شدید یک استاد بزرگ که ادراکهای فدیمی را در هم ریخت قرار داشت . این استاد بهزاد بود که در سال ۱۴۴۰ میلادی گردید . رنگامیزی طریف (نوآنه) و خطوط و طرحهای بینهایت نرم و با حالت او ، طبیعت گرانی چهره‌های او را ارزش می‌بخشد . در سبک او همچنین باید از ترکیبات سراپا زنده‌اش یاد کرد .

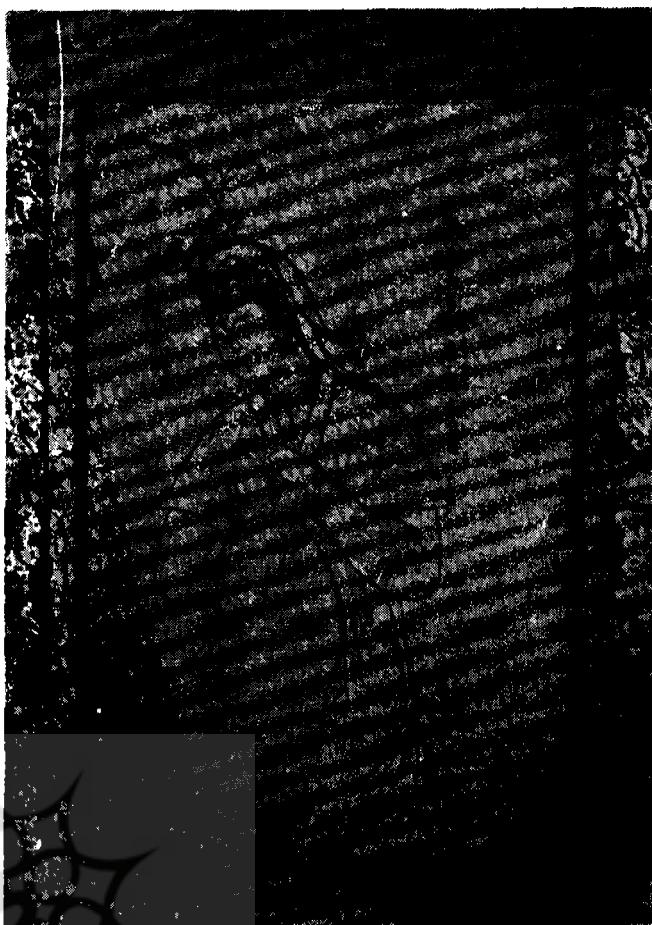
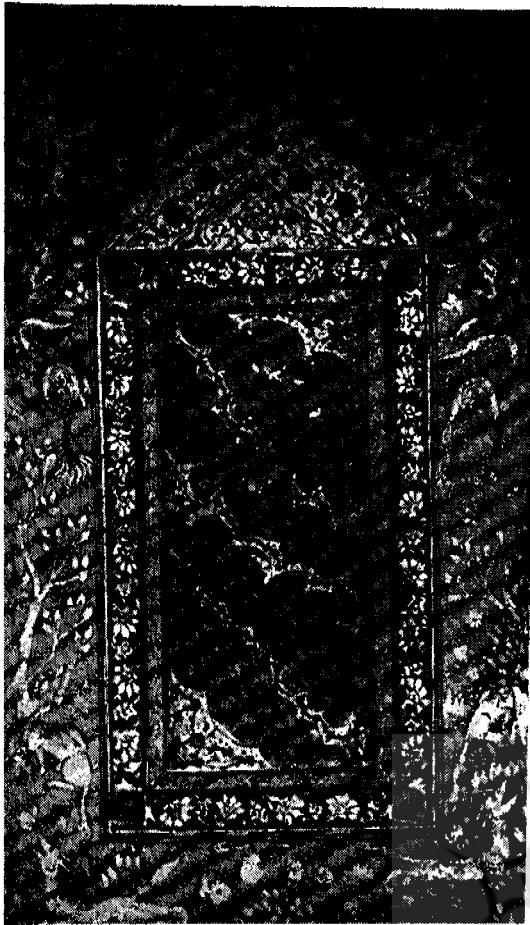
این هنرمند سبک عهد تیموری را به نقاشی دوره صفوی انتقال داد .

تهیه گردید و این تصاویر با آنچه که از روی اشعار سعدی - نظامی و جامی کشیده می‌شد چشم و همچشمی می‌کرد .

شیوه خاص تیموری در دو مرحله تحول یافت : اولین مرحله آن کمی بعد از مرگ تیمور آغاز گردید و مرکز آن هرات بود .

در سبک هرات منظره جانی اساسی را اشغال کرده است . سبک مزبور از ظرافت ، جنبش مشاهده و توازن لازم برخوردار است و ظرافتی چشم گیر را عرضه میدارد .

- بعد از حوادث و اغتشاشهای اواسط قرن نهم ،



تریبیات یک صفحه نوشته - کشیده شده در ایران ، مربوط به اوایل قرن یازدهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور . نوشتاهای صفحه به خط نستعلیق انجام شده و حاشیه صفحه را تریبیاتی مرکب از نقش حیوانات فارگرفته است . خط نستعلیق این صفحه معرف یکی از جالبترین نمونه‌های این شیوه خط است که توسط «میرعلی تبریزی» بنیاد گذارده شده است

طراحی ، تک چهره یک شاهزاده - کشیده شده در ایران ، مربوط به قرن دهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور - در این اثر تصویر نشسته شاهزاده به گونه سه ربیعی نموده شده است . حالت نشستن شاهزاده ، طرح لباس ، نحوه آرایش سر و ظرافت خاصی که در صورت سازی آن بکار رفته است ، این اثر را به اثر فرمیتر دیگری که در Art (Fogg Art) Museum در امریکا قرار دارد شبیه می‌سازد . نحوه طراحی خطوط در این تصویر آنرا به آثار «آقارضا» بزرگترین طراح آغاز دوران سلطنت شاه عباس کبیر شبیه می‌سازد

پژوهشکاو علم اسلامی و مطالعات فرهنگی

دانشگاه علم اسلام

طراحی ، صحن حمله شیربرگاو . کشیده شده در ایران ، مربوط به اوایل قرن یازدهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور . صحنه حمله شیربرگاو از موضوعات بسیار کهن مشرق زمین و ایران است . از حدود قرن هفتم هجری براساس افسانه‌های کلیله و دمنه این صحنها به کرات در کتابهای مختلف کشیده شده است



خودمانی تر داد . در این دوره نقاشی به معرفی صحنه‌های خصوصی تر و تک‌چهره پرداخت که از جمله تصاویر جوانانی با لباس‌های پر زرق و برق در باغهای انبوه را می‌توان یاد کرد .

در پرداخت طریف صحنه‌های درباری ، کوشکی را در یک ترتیب و نظم زینتی با ابرهایی به شیوه چینی بر فراز آن بعنوان چهارچوب نیز بکار برده‌اند و زینت جزئیات ، به گونه‌ای هنرمندانه بکمال معجزه در رنگها در کنار یکدیگر قرار داده شده است .

بزرگترین هنرمند این دوران رضای عباسی است که از حدود ۱۶۱۵ سبک خاص خود را عرضه میدارد .

طرحها و تک‌چهره‌های او دارای کیفیتی غیرقابل مقایسه است .

رضای عباسی با تکمیل هنر مینیاتور مکتب قزوین ، در

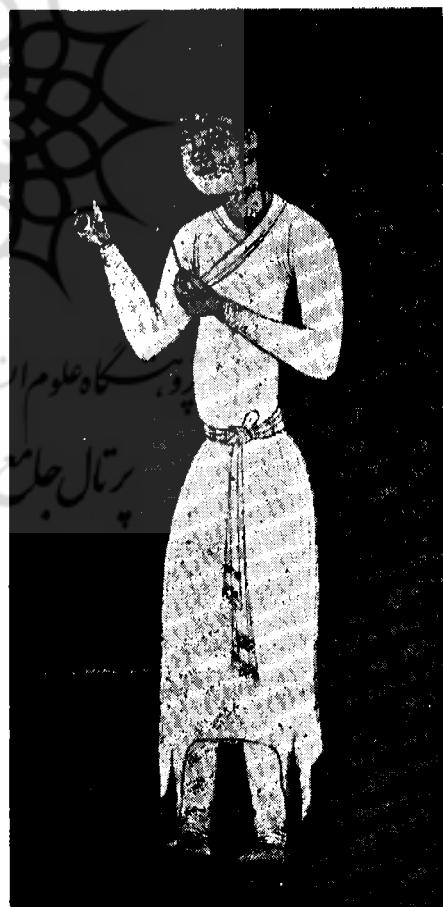
بعد از تصرف هرات بوسیله ازبکها ، در سال ۱۵۱۰ ، نقاشان تیموری گروهی به تبریز نخستین پایتخت صفویان و گروهی دیگر به بخارا پایتخت ازبکها برده شدند . چنانکه بخارا در قرن دهم وارث اصلی سبک هرات گشت و عظمت آنرا حفظ نمود .

— دوران درخشان حکومت حکمرانان صفوی دوران باعظمتی را بر روی هنر مینیاتور گشود . بعداز انتقال پایتخت به قزوین ، علاقه به معرفی موضوعات طبیعی و حقیقی و صحنه‌های مربوط به زندگی درباری ترجیح گرفت و در سوین پایتخت که اصفهان باشد از سرگرفته شد .

— در زمان شاه عباس بزرگ اصفهان مرکز سیاست و پایتخت هنری ایران گردید . در این دوره نقاشی ایرانی جای صحنه‌پردازی‌های بزرگ مربوط به شاهنامه را به موضوعات

طراحی آب طلا و آب رنگ کاری — تصویر یک دختر جوان — کشیده شده در ایران ، مربوط به اواسط قرن یازدهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور . این دو تصویر بهمراه یک تصویر دیگر اعضاء «محمدعلی» است . محمدعلی بهمراهی محمدقاسم و محمد یوسف ، از جمله هنرمندانی هستند که در مکتب هنرمند بزرگ رضا عباسی تربیت یافته‌اند





بخود جلب ساخته بود . در این تصویر که سرشار از ظرافت و نرمی است
نفوذ رضا عباسی بخوبی مشهود است

چپ : تصویر مرد جوانی برنگ سفید - کشیده شده در هند ، مربوط
به قرن دهم هجری . از مجموعه مینیاتورهای هندی موزه گیوه در
پاریس . لباسی که بر تن این جوان است معرف لباسهای خاص دوران
سلطنت اکبرشاه است . در این تصویر چهره جوان بصورت سه ربعی ،
بدن او تمام رخ و پاها نیمrix طرح شده است . دستار او برنگ سبز
ووجه آن سیاهرنگ است که شاید این هردو نشانه تعلق او به جامعه
اشرافیت هند باشد . طرزگار در این تصویر معروف نحوه دید ایرانی
است ، زیرا که چهره پردازی سبک کلاسیک مغولی به گونه دیگر است
و در آن ، چهره و پاها بگونه نیمrix و قسمت بالای بدن سه ربعی نشان
داده شده است

صفحه مقابل بالا : مهمانی در شکارگاه - کشیده شده در ایران ، مربوط
به اوخر قرن یازدهم هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور .
باید گفت که نفوذ هنر نقاشی اروپا در مینیاتور ایرانی از آغاز سلطنت
شاه عباس بزرگ قابل درک است ولی نفوذ عمله هنر نقاشی اروپا در
مینیاتور ایرانی را باید مربوط به زمان بازگشت «محمد زمان» از سفر
ایرانی دانست . در این تصویر نفوذ هنر غربی با طرح نمای دو قصر در
دو گوشه بالا و حالت خاص افراد قابل تشخیص است . در این تصویر
دو صحنه شکار واستراحت در کناره نموده شده است

پائین ، راست : طراحی و رنگ آمیزی - تصویری از آزاده سوار بر شهر
و در حال نواختن چنگ - کشیده شده در ایران ، مربوط به نیمه قرن یازدهم
هجری . از مجموعه بخش اسلامی موزه لوور . بنابر آنچه که در افسانه ها
آمده است ، زیبائی وجاذبه خاص این زن وظرافت و لطفی که در آهنگ
موسیقی او وجود داشته است ، توجه شدید بهرام گور پادشاه ساسانی را

طراحی سیاه قلم با رنگ آمیزی سرخ رنگ ، تصویر اسب و مهتر آن - کشیده شده در هند ، مربوط به اوخر قرن دهم هجری . از مجموعه
مینیاتورهای موزه گیوه پاریس . سر اسب نسبت به بدن او سکوچک و ظرف طرح شده است . تصویر مهتر در این اثر اورا در عین فعالیت
نشان می دهد



تمامی آن قرن با استعدادی خاص و دقت لازم ، به طرح خطوط چهره ، لباس و آرایش شخصیت‌های ظریف و خوش قیافه دربار صفوی پرداخت . ازسوی دیگر ذوق و علاقه خاص شاهان عثمانی را به نقاشی در سر زمین ترکیه همسایه ایران و هم‌مان با دوره صفویه نمیتوان ندیده گرفت .

پادشاهان عثمانی میکوشیدند تا طراحان و استادان نقاش ایرانی را به قسطنطینیه جلب سازند . همچنین آنها بدون آنکه از امر تشویق هنرمندان محلی غفلت ورزند ، بدعویت نقاشان اروپائی نیز اقدام کردند . بیشتر چنین می‌پندارند که نقاشی عهد عثمانی چیزی جز یک تقلید ضعیف از نقاشی و هنر ایرانی دوره صفویه نیست با اینحال مینیاتور عهد عثمانی

آبرنگ ، تصویر خواجه ابوالحسن - کشیده شده در هند ، مربوط به قرن یازدهم هجری . از مجموعه مینیاتورهای هنری موزه گلیومه پاریس . در زیر آن چنین نوشته شده : شیخ خواجه ابوالحسن درست اخلاق عمل هاشم . این تصویر بخوبی معرف نحوه چهره‌پردازی‌های خاص عهد شاه جهان است



تصویر امیراتور جهانگیر در حالیکه تصویر پدرش امیراتور اکبر را بدلست دارد - کشیده شده در هند ، مربوط به اوایل قرن یازدهم هجری . از مجموعه مینیاتورهای موزه گلیومه پاریس





صحنه تسلیم شدن قندهار در برابر سعیدخان سردار شاه جهان - کشیده شده در هند ، مربوط به قرن بیانیاتورهای هندی موزه گیومه پاریس . از مجموعه مینیاتورهای شدن قندهار در برابر شاه جهان بسرداری سعیدخان میداند . از نکات جالب این تصویر وجود دونوع پرسپکتیو ارتقای و هوائی آنست . در وسط صحنه ، نیروی فاتح را می بینیم که سواره بسوی نمایندگان نیروی مغلوب پیش میروند و نمایندگان پیش از مغلوب با پای پیاده در حال نزدیکی شهر را تقدیم میدارند . تصویر هوائی شهر که در بالای اثر طرح شده ، برای شناسایی چگونگی شکل شهر ، حصار و محلهای مستکونی آن دارای ارزش بسیار است

(۱۶۵۸ - ۱۶۲۸) حامی دیگر هنر در هند ، بر روی آن تکیه گردید و این شیوه موقتیت بیشتری یافت . در کنار ایجاد تک چهره‌های ارزنده و جالب ، به شیوه خاص شخصیت‌ها ، مینیاتورسازان علاقه خاصی به طرح صحنه‌های مجلل مربوط به دربار دهلی نشان دادند . در قرن هیجدهم حمایت شاهانه از نقاشان بسرعت از بین میرود . نتیجه آنکه نخست نوعی زوال در آثار هنری پدیدار میگردد که بعدها تحت تأثیر و فشار سایر عوامل این زوال بیشتر ظاهر و تأکید میشود . با وجود این آثار مینیاتور قرن هیجدهم با یک پدیده نو مشخص میباشد . پدیده مزبور عبارتست از عرضه داشتن تعداد فراوانی از صحنه‌های زنده زندگی دوسته که هنرمند در آنهاست کم به گونه غیرمنتظره‌ای (در کشورهای اسلامی) ، بر روی زن و شیوه آرایش او تکیه نموده به این ترتیب به زنده ساختن مجدد سنت کهن هندی در زمینه عرضه داشت صحنه‌های مربوط به لذاید شهوانی پرداخته است .

برد و حتی یکی از هنرمندان معروف به پرسش درس نقاشی داد . اکبر نیز مانند پدرش با پایه گذاری کارگاهی که هر هفتة آنرا بازدید میکرد به پیشبرد این هنر کمک کرد . با اینهمه سنت‌های بومی نقاشی بخصوص آنچه که در هند جنوبی وجود داشت ادامه حیات یافت . مینیاتور هند از زمان حامی و پشتیبان بزرگ هند یعنی جهانگیر مرحله آزاد گشتن از قید و نفوذ خارجی را بدون آنکه گرایشش به هنر و شیوه ایرانی بطور کامل از میان برود ، آغاز کرد .

ولی با پیروی از سلیقه شاهزاده سبب گردید تا عرضه داشت صحنه‌های مربوط به جنبه‌های داستانی کمتر گردد و در عوض به طرح صحنه‌های مربوط به زندگی روزانه پرداخته شود . در نتیجه موجبات بررسی مربوط به طبیعت پیرامون و گیاهان و حیوانات فراهم آمد . هنر تک چهره‌سازی در این عهد جنبه عمومیت پیدا کرد و در زمان شاه جهان